

Hallituksen esittely

Sari Turpeinen

Olen Sari Turpeinen, Museionin hallituksen puheenjohtaja ja myyjäisvastaava. Pääsin opiskelemaan museologiaa viime syksynä haettuani sinne muutaman kerran. Pääaineeni on kansatiede ja sivuaineina minulla on kulttuurihistoria ja sukupuolentutkimus ja nyt museologia. Olen aina pitänyt museoista, ja kun huomasin, että Turun yliopistossa pystyi opiskelemaan museologiaa, halusin ehdottomasti lukemaan sitä.

Toukokuun alussa aloitin korkeakouluharjoittelun Turun museokeskuksessa Kuralan Kylämässä ja tähän mennessä olen pitänyt työstä. Olen huomannut, että museologian perusopinnoista on ollut hyötyä harjoittelussa, sillä törmään toistuvasti asioihin, joista on puhuttu perusopinnojen aikana

Lempimuseoni on Turun linna. Siihen liittyy paljon lapsuusmuistoja, kun kävelin linnan käytäviä ja kuvittelin miten linnassa on ennen eletty. Linna on jo itsessään hyvin vaikuttava tilallinen kokemus ja teki minuun lähtemättömän vaikutuksen. Linnassa on myös mielenkiintoisia ja monipuolisia näyttelyitä, jotka ovat juuri uudistumassa. Odotan innolla, että pääsen katsomaan niitä.

Iris Hyyrynen

Olen Iris Hyyrynen ja hoidan Museionin hallituksessa koulutus- ja sosiaalipoliittisia hommia. Eli jos jokin opiskeluissasi tökkii, niin voit tulla vapaasti avautumaan minulle.

Harras toiveeni on päästä vielä joskus museotalle töihin, joten niinpä lähdin opiskelemaan museologiaa. Todella hauskaa on ollut, joten suosittelen lämpimästi kaikille museoiden ystäville! Jokainen museo on ainutlaatuinen omalla tavallaan, mutta jos yhtä museota tässä suosittelisin, niin kannustaisin lämpimästi tutustumaan Tampereen Vapriikkiin. Sieltä löytyy jokaiselle jotakin.

Jenni Ronkainen

Olen Jenni Ronkainen, vuoden 2013 varapuheenjohtaja ja tiedottaja. Tittelit kuulostavat varsin hienoilta siihen nähden, että hyppäsin mukaan ainejärjestötoimintaan viime syksynä ilman minkäänlaista kokemusta näistä hommista. Museion on kuitenkin loistava paikka opetella – ihmiset ovat ystävällisiä ja piirit sen verran pienet, etteivät vahingotkaan koskaan saa megalomaanisia mittasuhteita.

Olen opiskellut itseni kandidiksi Lapin yliopistossa, matkailututkimus pääaineenani. Sivussa lueskelin kulttuurihistoriaa ja lopulta menneisyyden kutsu kävi liian houkuttavaksi vastustaa: Turkuun oli päästävä.

Viime syksynä aloitin kulttuurihistorian maisteriopinnot eikä uutta sivuainetta kauaa tarvinnut miettiä. Museologia on vienyt minut totaalisesti mennessään, jopa tuleva graduni käsittelee museoita. Vuosien ajelehtimisen jälkeen suuntani on nyt selvä: minusta tulee museotäti.

Epäilemättä erikoisin museokokemukseni oli viime kesänä, kun olimme vaeltamassa Finnmarkissa, Pohjois-Norjassa. Viikon tunturilta toiselle juoksentelu ja pusikoissa rypeminen ei estänyt minua raahaamasta matkaseuruuttani kotimatkalle osuneen merenrantakaupungin Båtsfjordin paikallismuseoon. Museo-oppaan ilme oli näkemisen arvoinen, kun suomalaisturistit tunkivat sisään naama mustana ja melko vahvasti hielle lemuten. Kyseisellä museolla ei ole vakituisia aukioloaikoja, mutta se sattui olemaan avoinna juuri sinä päivänä kun me olimme kaupungissa – kuinka yksikään museologi olisi voinut vastustaa moista ennettä!

Elina Kangosjärvi

Olen Elina Kangosjärvi, Museionin sihteeri, tapahtuma- ja tilavastaava. Lukion jälkeen, ennen kuin opiskelupaikkani Turussa oli selvillä, pääsin tekemään kuukauden mittaisen harjoittelun Lapin metsämuseolla. Museossa työskennellessäni ihastuin museotyön moniulotteisuuteen sekä siihen kuinka näyttely puhutteli ihmisiä ja sai heidät elämään uudelleen muistoja, jotka eivät olisi välttämättä muuten päässeet päivänvaloon. Mitä enemmän sain haastatella museossa työskenteleviä ihmisiä kahvitauoilla, sitä varmemmaksi tulin siitä että haluaisin työskennellä jonain päivänä museossa.

Museoista suurimman vaikutuksen minuun on viimeksi tehnyt Dublinin luonnonhistoriallinen museo. Museo oli vanha, ilmassa leijui arsenikin katku ja näyttelyä oli tuskin uusittu sitten sen perustamisen vuosisata aikaisemmin. Minua kuitenkin kiehtoi museon vanha tunnelma ja sen tapa

käsitellä eläimiä kuriositeetteina. Koska näyttelyä ei oltu suunniteltu pedagogisesti olivat eläimet aseteltu vierekkäin mitä ihmeellisimpiin yhdistelmiin. Kuinka usein mustapantteri irvistelee sarvikuonolle hain uiskennellessa niiden yläpuolella? Luonnonhistorian sijaan sain katsauksen museoiden historiaan!

Maria Patjas

Olen Maria Patjas ja toimin Museionin varainhoitajana. Museologia oppiaineena tuli omalla kohdallani ajankohtaiseksi osittain arkisto-opintojen myötä. Vaikka en enää kykenekään nauttimaan museokäynneistä samalla tavalla kuin ennen museologian opintojani, sydämeni kuitenkin sykkii erinäisille erikoismuseoille - kuten supisuomalaiselle Keski-Suomen Ilmailumuseolle.

Sofia Paasikivi

Olen Sofia Paasikivi, Kuriositeetikabinetin uusi päätoimittaja. Opiskelen pääaineenani kulttuurihistoriaa ja sivuaineisiini kuuluvat arkeologia, yleinen kirjallisuustiede sekä luonnollisesti myös museologia. Museologian opinnot aloitin siitä käytännönläheisestä syystä, että minua on aina kiinnostanut mahdollisuus työskennellä museossa.

En ole varsinaisesti hallituksen jäsen, mutta osallistun hallituksen kokouksiin tarkkailijana ja kuunteluoppilaana, ja pidän hallituslaiset ajan tasalla siitä mitä Kuriositeetikabinetille kuuluu.

Humanistitaustastani huolimatta olen erittäin kiinnostunut luonnontieteistä ja luonnontieteellisistä museoista. Yhdeksi parhaimmista museokokemuksistani voisin kuitenkin listata Cambridgen History of Science Museumin, joka on pieni ja kompakti museo keskellä Cambridgen yliopiston kampusta.

